

Waar zijn die kiosken van weleer ?

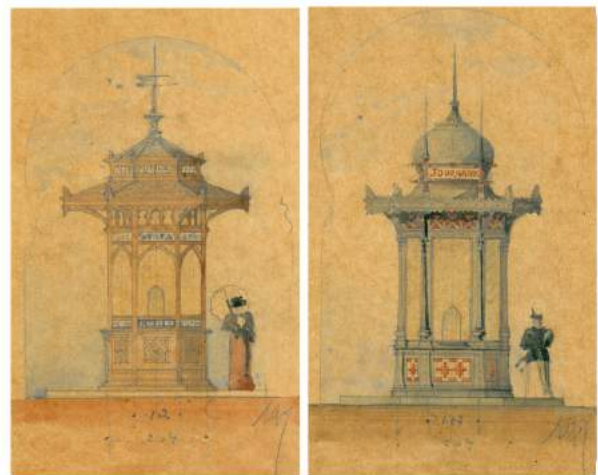
In mei 1879 zette de Gemeenteraad het licht op groen om in de gemeente vijf kiosken te plaatsen. Die kleine bouwwerken zouden worden opgetrokken op het Voorplein, aan het Loixplein, op het Heldenplein en aan de Bareel.

In 1890 dienden mevrouw Dubois, mevrouw Durant en de heer Ducôté een aanvraag bij de gemeente in voor een kiosk in de buurt van het Zuidstation. Hoewel het initiatief de steun kreeg van het gemeentebestuur, stuitte het op het veto van het Ministerie van Spoorwegen, Posterijen en Telegrafie dat zich hiervoor beriep op een ministerieel besluit dat boekenverkoop in de stations van de Belgische spoorwegen verbood. De literatuur die op die plek aan het publiek werd aangeboden “viel niet in de smaak” van de regering.

Weduwe Dubois, die mee de aanvraag indiende, wist met haar verontwaardiging geen blijf. Al twaalf jaar lang verkocht zij lectuur aan de boeken- en krantenkiosk van het Zuidstation. Zij beklemtoonde dat andere gemeentebesturen heel anders stonden tegenover haar verzoek: *“Stemde de gemeente Elsene niet in met de vestiging van een kiosk tegenover het Luxemburgstation?”*

De ironie van het lot wil dat er op het Grondwetplein, vlakbij het Zuidstation, uiteindelijk toch een van de tien boeken- en krantenkiosken kwam.

In 1900 legde de schepen van Openbare Werken twee voorontwerpen van kiosken ter goedkeuring voor aan de Gemeenteraad. Die moesten als model dienen voor de aanvragers van een concessie. De prototypes, vervaardigd uit kostbaar materiaal, betekenden in de eerste plaats een verfraaiing van het stedelijk landschap.

Drie jaar later kwam er een nieuw en nog ambitieuzer voorontwerp specifiek voor het Sint-Gillisvoorplein. De gemeente Sint-Gillis die haar inspiratie haalde bij het stadsmeubilair van Mulhouse wilde op de hoek met de Oude-Mannenstraat en het voetpad voor de kerk een kiosk plaatsen waar reizigers ook kranten konden kopen. Het krantenstalletje werd opgesteld tussen twee zijtrappen die naar de ondergrondse urinoirs en toiletten voor dames leidden. Dit ontwerp werd voorgesteld aan de NV “Les

Tramways Bruxellois” in de hoop een financieel akkoord uit de brand te slepen. Het prijskaartje zorgde er echter voor dat het initiatief dode letter bleef.

Terwijl er in de jaren 1930 een tiental kiosken op het grondgebied van Sint-Gillis stonden, telt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest er vandaag nauwelijks meer.

Verwijzing: Inventaris 8- deel 2, in bijlage met de dienst « Ruimtelijke ordening » - Oprichting van kiosken op Sint-Gillis's grondgebied.